

L'ARTICLE

COPA DAVIS: UNA FINAL QUE FA MAL

Ja tornem a tenir la Copa Davis aquí (4-6 de desembre). La Catalana de Tennis ha mogut cel i terra perquè la final Espanya-República Txeca es jugui a Barcelona. I se n'ha sortit. Han trobat el patrocinador que pagui la factura. A l'alcalde Hereu i al seu equip els ha semblat interessant invertir la "mòdica" quantitat de 2,2 milions d'euros per promocionar la "marca Barcelona".

L'aparador és de primer nivell. Una final de Copa Davis té un ressò mediàtic de primer ordre. Comparable a tres jornades d'uns Jocs Olímpics o a tres dies de competició d'una fase final d'uns Mundials de futbol. Vaja, que tothom ho veu. Ara bé, la imatge que vendran les graderies del Palau Sant Jordi serà la desitjada? Hem de creure que sí, si més no pel que fa als que governen a la Federació de Tennis i a l'Ajuntament.

La Barcelona que veura el món serà la que transmetrà des del Sant Jordi un públic essencialment NO català, arribat en bona part de lluny de Catalunya per allò de la globalització de les entrades, que no es vendran només a Barcelona. La "1" de TVE ho tindrà fàcil per no ensenyar plans amb presència de senyeres a les poblades graderies del Sant Jordi. Les banderes de "la Roja" amb el toro d'Osborne guanyaran per majoria absoluta.

Més imatge, també, d'espanyolisme ranci, donarà l'equip que lidera Rafa Nadal, extraordinari jugador que per si sol es mereix que els assistents paguin els 100 euros que costarà l'entrada

més econòmica per entrar al recinte. Però Nadal té i llueix imatge de madridista i d'espanyol, espanyol. Li agrada demostrar que "la Roja" la porta a la sang i el toro d'Osborne a les vambes que fa servir quan juga a tennis. Amb ell al vestidor es tornarà a cantar allò del "yo soy español, español, español" que tant els agrada cantar en públic, davant les càmeres de televisió i a tot arreu per celebrar qualsevol victòria a la Davis. És el que s'ha comprat i el que hi ha. A la Catalana de Tennis tant li fa el reconeixement internacional com a Federació perquè el que vol és controlar la Federació Espanyola, a la qual per cert, gràcies a aquesta final de la Davis, li cediran unes oficines a la Font del Gat, al cor de Montjuïc, perquè no se'n vagi de Barcelona i perquè deixi de pagar els 130.000 euros que li costa cada any el lloguer d'un dúplex a la Diagonal. Amb l'Albert Costa com a home fort de l'organigrama tècnic i capità de l'equip espanyol de Copa Davis, ja n'hi ha prou de quota catalana. La Selecció catalana? Què és això? Als que governen a l'Ajuntament també els va que ni pintada una final que, per molts, fa mal. Perquè l'aspiració no és que un dia jugui Catalunya, i no cal que sigui una final, que també estaria bé. Aquí s'aposta per la inversió/immersió segura de nacional espanyolisme. Que juguin a casa seva que aquí volem que jugui Catalunya.

Jaume Boix

Periodista de Catalunya Ràdio

BUTLLETA DE COL-LABORADOR/A DE LA PLATAFORMA PROSELECCIONS ESPORTIVES CATALANES

Nom i Cognoms: _____
Adreça: _____
C.P.: _____ Municipi: _____ Comarca: _____ Telèfon: _____
Correu electrònic: _____ Telèfon mòbil: _____
Data de Naixement: _____

IMPORT DE LA QUOTA ANUAL

10€ 25€ 50€ 100€ Més de 100€ _____ €

FORMA DE PAGAMENT

(en cas de ser el titular d'un compte que s'utilitzi per a donar d'alta a més d'una persona, omplir tantes butlletes com nous col-laboradors/es es facin, a fi de poder personalitzar cada carnet):

- Transferència bancària al compte corrent de la Caixa (indicar sobre tot el nom de qui fa la transferència). núm. 2100-1135-68-0200140750
- Domiciliació bancària al compte: (indicar sobre tot el nom del titular del compte).
- En efectiu (entrega a la seu de la Plataforma, Passatge Permanyer, 3 de Barcelona).

Quan ja siguis col-laborador rebràs la revista Selecciona't mensualment, el carnet de col-laborador/a, una insígnia, enganxines i una samarreta de les Seleccions Catalanes.

Indica la teva talla de samarreta: S M L XL

En compliment de la LOPD. (Llei Orgànica de protecció de dades de caràcter personal 15/1999, de 13 de desembre), la Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes us informa que les vostres dades seran incloses en un fitxer anomenat "Col.laboradors". Podeu exercir el dret d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació de les vostres dades, adreçant-vos per escrit a la Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes, a l'Atenció de Secretaria, Passatge Permanyer, núm. 3 08009 de Barcelona.

PLATAFORMA PROSELECCIONS
ESPORTIVES CATALANES
Passatge Permanyer, 3
08009 Barcelona - 902 012 006
info@seleccions.cat/www.seleccions.cat

número 29 • novembre 2009

Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes

Selecciona't

“El reconeixement oficial no correspon al Johan sinó als polítics”

Joan Laporta

Acord històric, Cruyff fitxa per la FCF • **22D** Catalunya-Argentina • **Ivan Tibau**, 5 anys de Macau • **Catalunya vs Espanya** de futvòlei al Vendrell • **Regal del mes**, pilota signada pel Johan • **Copa Davis: una final que fa mal**, per Jaume Boix

SUMARI

- 3 EDITORIAL
per Marc Vives
- 4 DE VIATGE: Illes Malvines
FER
- 5 DÓNA LA CARA
- 6 ENTREVISTA I TEST
Joan Laporta,
president FC Barcelona
- 9 NOTÍCIES
Acord històric
amb Johan Cruyff
- 12 REPORTATGE
Ivan Tibau,
cinc anys de Macau
- 14 ENQUESTA
Com t'agradaria que fos
l'uniforme de Catalunya
de futbol?
- 15 LA FOTO
El CSD boicoteja
el Catalunya-Espanya
de futvòlei
FERRERES
- 16 L'ARTICLE
per Jaume Boix

6

9

12

EDITORIAL

Per què?

Passa el temps i la unió entre els catalans per tirar endavant les seleccions podria ser molt més gran. Històricament hi ha hagut catalans capaços de modificar la carta olímpica per impedir-nos ser a uns Jocs, presidents de Federacions Esportives Catalanes a sou de l'Espanyola o membres del mateix Consejo Superior de Deportes, disposats a fer qualsevol cosa per veure Catalunya competint contra autonomies i amb protagonisme mundial zero. Els casos anteriors són tristos i difícils d'entendre, però hem de mirar cap al futur i sumar, sumar. Els polítics que prometen i no fan res, han de ser sincers amb ells mateixos, i això que n'hi ha que són dignes d'admirar per la seva incansable feina en pro de Catalunya i l'oficialitat de les nostres seleccions. Però, qui s'encarrega de denunciar els casos anteriors? Qui posa solució a la por d'alguns mitjans de dir les coses pel seu nom? De parlar de seleccions catalanes com una cosa normal i sense patir perquè l'endemà algú els truqui per allò que han dit? Per què no podem projectar al màxim nivell l'esport del nostre país, per què no ens deixen treballar perquè els nostres esportistes puguin representar-nos a les màximes competicions internacionals, millorar en definitiva l'esport català? L'esport és integració, solidaritat, salut i, de retruc, ens permet donar a conèixer el nostre petit país al món. A qui fa mal? Algú nega la presència d'Espanya? Algú critica que Puyol, Xavi o Bojan vagin a jugar amb la roja? Clarament no. Per altra banda costa d'entendre, tot i que ca-

da vegada les crítiques són menors, el tema lingüístic de Cruyff, el flamant nou seleccionador català de futbol. Per què hi ha gent que ho critica de forma gratuïta sense posar a la balança les altres coses positives que guanyem amb el seu fitxatge. Per què no es felicita la Federació Catalana de Futbol per haver assolit també un acord amb la Fundació Cruyff que projectarà la solidaritat i l'ajuda als més necessitats. Això tan important, més fins i tot que la pròpia llengua, per què no es valora? Cal criticar per criticar? Buscar sempre els 3 peus al gat i dir les coses sense conèixer-les a fons? Crec sincerament que no. El periodista de TV3 Eduard Boet radiografiava molt bé Cruyff en un recent article a El 9 Esportiu. El 1992 es trobava a Alemanya treballant per la cadena Südwestfunk i se li va encarregar un reportatge sobre Catalunya. En la cerca de testimonis va triar en Johan. Durant la xerrada amb ell, Cruyff, va definir els catalans com a "grans pencaires", que a les vuit del matí "ja són tots a treballar", cosa, deia, "impensable a Espanya". Assegurava que "Catalunya hauria de ser independent d'Espanya", però política a banda, em quedo amb l'última frase: "no havia vist mai ningú que s'estimés tant un país com els catalans". Si us plau prenem-ne tots consciència. Uns i altres. Encara continuo preguntant-me: per què?

Marc Vives

Cap de comunicació Plataforma
Proseleccions Esportives Catalanes

Selecciona't

És una marca propietat de

Selecciona't no comparteix necessàriament les opinions dels entrevistats o articles.

Selecciona't no autoritza la reproducció total o parcial dels continguts de la revista sense permís previ.

La revista es publica mensualment.

Direcció
Marc Vives i Miquel Angel López

Redacció
Núria Casas Muñoz

Disseny i maquetació
Pepino Porta Caubet

Fotografia: Bernat Padilla, Anna Rigau i Gina Calvet

Distribució: MónMedia
Edició, redacció i realització
Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes, Passatge Permanyer, 3
08009 Barcelona

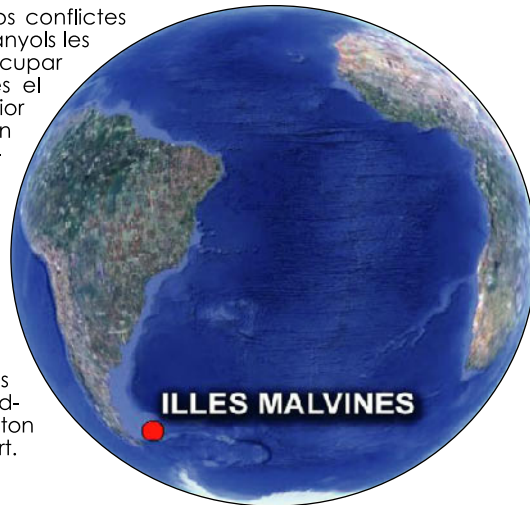
www.seleccions.cat Informa-te'n i fes-te'n col·laborador/a! Tel. 902 012 006 info@seleccions.cat

DE VIATGE: Illes Malvines

Les Illes Malvines, les Falkland Island pels anglesos, són un arxipèlag d'una de les zones més inhòspites del planeta. Situada davant de la costa atlàntica argentina, a 500 km de l'Antàrtida i a 700 del Cap d'Hornos, les conformen prop de dues-centes illes fredes, poc fèrtils, escombrades pel fort vent, sense cap atractiu turístic, però amb una important riquesa animal i mineral i una ubicació estratègica des del punt de vista militar.

Aquesta situació estratègica ha estat origen de diversos conflictes històrics i dels seus freqüents canvis de sobirania. Els espanyols les van cedir als argentins el 1811 i els anglesos les van ocupar vint anys més tard. Argentina va intentar recuperar-les el 1982, però Anglaterra va acabar imposant el seu superior poder militar per dominar-les. Els argentins no ho han acabat d'admetre i les consideren part de la seva província de Tierra de Fuego. Avui dia, en una superfície de 12.000km², hi viuen tot just 3.000 persones, gairebé un terç d'ells militars i, la resta, familiars i descendents dels primers colonitzadors anglesos. Tots ells habiten un Territori d'Ultramar del Regne Unit de la Gran Bretanya.

En un cas similar al que vam explicar amb Santa Helena, la poca població, la manca de grans nuclis urbans i la difícil climatologia, impedeixen la pràctica d'esports a nivell professional. Per això, al igual també que Santa Helena, les Malvines només competeixen internacionalment en bàdminton i formen part amb total normalitat de la Badminton World Federation, la federació internacional d'aquest esport.

FER

DÓNA LA CARA

Lluís Jutglar, "Peyu"

"El matí i la mare que el va parir de Ràdio Flaixbac també estem a favor de les seleccions catalanes. Aquí em veieu besant la tan preuada samarreta"

Laia Garcia, Barcelona

"Aquest estiu vaig anar a Bolívia amb uns amics i vaig veure aquesta flor que em va recordar la senyera catalana. És del Parc Cretaci de Sucre i és una passada! Una nació, una selecció!"

Pol Comaposada, Nepal

"Aquest agost vaig fer un treqing al voltant de l'Annapurna, al Nepal i aquesta foto va ser feta a la Thorong la Pass, a 5.416 metres d'altitud, el pas d'alta muntanya més alt del món al que vam arribar després de caminar durant 11 dies"

Laura, Carol, Sònia, Estel, Berta i Elena, Badalona

"Després de sopar uns carbonara vem fer-nos una foto amb el nostre ídol: Jaume Alguersuari! És molt guapo i ens agrada que doni suport a les seleccions"

La Laia Garcia és la guanyadora de la gorra del pilot Jaume Alguersuari. Enhorabona!

Aquest mes sortegem un regal únic i exclusiu de la Plataforma ProSeleccions Esportives Catalanes. Envia'ns la teva fotografia a info@seleccions.cat i podràs aconseguir una pilota de futbol Nike firmada pel nou seleccionador català Johan Cruyff. El millor jugador europeu de la història dóna la cara per les seleccions. I tu?

“Per entrar a la FIFA només hi ha dues vies: que ho accepti l'estat espanyol o fer un estat propi”

Joan Laporta (Barcelona, 29 de juny de 1962). Advocat i president del FC Barcelona des de fa sis anys. Amb ell al capdavant el Barça ha fet història sumant, entre altres títols, 3 lligues i dues copes d'Europa. Innovador, amb ferma consciència nacional i amb les idees molt clares no ha deixat de dir i fer el què pensa. Votaria "sí" a un referèndum sobiranista, ha projectat internacionalment la imatge de Catalunya amb el Barça i vol desacomplexadament també seleccions catalanes. A l'última diada nacional alguns li cantaven "Laporta president, Catalunya independent". Afegim: "Laporta, president, seleccions imminents".

Què representa per a vostè el fitxatge de Cruyff com a nou seleccionador català de futbol?

Com a català sento una gran alegria, és una persona d'un gran carisma, d'uns coneixements futbolístics que faran jugar a la selecció amb el concepte Cruyff d'entendre el futbol. Ens dóna força pel que fa referència al reconeixement internacional de la selecció catalana però no en el reconeixement oficial que això no correspon al Johan sinó als polítics. Amb el carisma del Cruyff segur que la selecció serà molt més reconeguda a tot el món. Ara, no podem exigir-li responsabilitats sobre el reconeixement oficial ja que és feina de la classe política. Hem de confiar en ell, respectar les seves decisions i donar-li suport. És molt importants la seva imatge i que els catalans tinguem un seleccionador com ell. Li hem de donar tot el suport.

“Quan acabi el meu mandat em plantejaré què puc fer pel meu país”

La Federació Catalana de Futbol és una entitat privada i la Federació Internacional de Futbol (FIFA) també. Si ara mateix hi ha 23 nacions sense estat dins el màxim organisme d'aquest esport, nosaltres per què no?

Si no recordo malament alguns articles dels estatuts de FIFA fan molt complicat que avui Catalunya pugui tenir una selecció nacional que competeixi oficialment ja que pertany a l'estat espanyol. I si l'estat espanyol no vol que hi formem part no podem. S'han de buscar altres solucions: que l'estat espanyol accepti que podem competir o bé sortir de l'estat espanyol i fer un estat propi.

I què passa amb les 23 nacions sense estat que hi són?

Representa que els estats en els que estan adscrits ho accepten. El problema és que l'estat espanyol –en el cas del futbol, perquè hi ha altres federacions on és més fàcil

ser reconeguts- no permet que Catalunya pugui competir oficialment. Aquest és el principal impediment tal i com regeixen els estatuts de la FIFA.

“Des del Barça contribuïm a la projecció internacional de Catalunya”

La clau doncs la tenen uns...

La classe política és la que ha de treballar: per aconseguir l'acceptació de l'estat espanyol per poder ser a la FIFA o bé perquè s'ho repensin i ja que som una nació, aconseguixin un estat propi.

Es parla molt del Laporta polític. No s'ha plantejat tenir un càrrec a la FIFA o a la UEFA després del seu mandat com a president del Barça?

A mi el que m'agrada és el que estic fent ara que és exercir les meves responsabilitats com a president del Barça, treballar al despatx d'advocats que és la meva feina i com em guanyo la vida. Després en el seu moment em plantejaré què puc fer pel meu país.

El Barça des que hi és vostè ha reforçat els valors catalanistes. El Barça representa Catalunya?

Des del Barça estem contribuint a promoure la imatge de Catalunya a tot el món des de fa molts anys. Sota la meva responsabilitat he treballat tot el que ha estat aprofundir en la catalanitat del club i la projecció internacional de Catalunya.

Què li semblaria com a segona equipació del Barça una samarreta amb les quatre barres?

M'agrada molt. És una molt bona idea que no veig gens malament.

Un grup de música o cantant català?

Elèctrica Dharma

El teu plat català favorit?

Escudella i carn d'olla

Lloc més curiós on has vist una bandera catalana?

A Katmandú, al Nepal, a una muntanya al costat dels pobles tibetans

Algun llibre o autor català?

Mossèn Ballarín

Situació més difícil que has viscut pel fet de ser català?

No és fàcil viure com a català. Té la seva complexitat i això ho fa tan romàntic i emotiu perquè malauradament en

alguns àmbits se'ns discrimina per ser-ho. I si ets desacomplexadament català i dius el que penses, pots patir la intolerància que visc diàriament

Un personatge internacional que t'hauria agradat que fos català?

Johan Cruyff, per mi ja ho és al viure i treballar a Catalunya

"Ha de ser una festa nacional"

Johan Cruyff prepara la primera convocatòria

El Camp Nou compte els dies que falten per viure un autèntic partidàs de futbol pensat perquè els aficionats catalans celebrin l'arribada de Cruyff i es visqui una gran festa esportiva i reivindicativa. Catalunya podrà comptar amb tots els seus efectius, inclòs els jugadors del Barça, que hauran arribat del Mundial de Clubs, l'amistós a Kuwait i la gala del FIFA World Player, que se celebra un dia abans. Els únics cracs que no entren a la llista de jugadors confirmats ara mateix són els que disputen la Premier anglesa que no s'atura per Nadal. Tot i així la Federació Catalana de Futbol treballa per convèncer el tècnic Arsene Wenger per poder portar a Cesc que no té partit amb els gunners fins el dia 27. Cruyff apostarà el dia 22 per "un futbol atractiu, com sempre" davant una Argentina que no podrà comptar amb Maradona a la banqueta al ser sancionat per la FIFA després dels insults en acabar el partit contra Uruguai que els va donar el bitllet pel Mundial d'aquest estiu a Sud-Àfrica.

La Federació Catalana de Futbol ha signat diversos convenis amb la Fundació Johan Cruyff i la Universitat Cruyff per potenciar l'esport del nostre país. El primer conveni representa celebrar el Dia de la Integració, en què durant una jornada nens discapacitats jugaran amb d'altres de federats. Dins d'aquest primer conveni, que tracta sobre qüestions de solidaritat, s'ha fixat crear camps

de futbol en diversos barris pobres anomenats Cruyff Courts. El segon conveni se centra en la formació i consisteix a crear cursos per a directius de totes les delegacions de la Federació Catalana de Futbol, a més d'obrir nous escenaris per a la formació, entre els quals es preveu fer cursos de monitors on line.

V Premi President Companys 2009

entregat per l'Hble.

Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira,
vicepresident del Govern

Dijous 10 de desembre

El departament de màrqueting de la Federació Catalana de Futbol estudia per a aquest partit que Catalunya llueixi una equipació més catalanista. Recordem que fins ara la selecció anava de negre i molts aficionats demanen que les quatre barres prenguin protagonisme.

FUTVÒLEI

Brasil domina, Catalunya debuta... i Espanya no es presenta!

El Consejo Superior de Deportes no desllueix un espectacle mundial

Espanya, representada per l'Asociación Española de Soccervolley, no va voler participar per pressions del Consejo Superior de Deportes al Torneig Internacional Autoequip celebrat a Coma-ruga (el Vendrell). Passarà a la història la imatge de la parella catalana, masculina i femenina, esperant-los i veient com l'àrbitre els donava com a guanyadors davant l'absència del rival.

La canarinha, per alguna cosa el futvòlei es va inventar al Brasil, es va endur el torneig. La parella masculina, formada per Diogo i "Cannigia", i la femenina, integrada per la Patrícia i la Lana, van demostrar per què són els millors d'aquest espectacular esport que va fer vibrar d'allò més als espectadors. L'event, organitzat per l'Associació Catalana de Futvòlei, estava dins el certamen oficial de la Federació Internacional de Futvòlei on Catalunya és reconeguda oficialment.

Precisament els catalans van demostrar un bon nivell en el seu debut oficial. Catalunya, formada per Francesc Riba i Manel Muñoz, va acabar quarta després de perdre en semifinals contra el Brasil i amb França en el partit pel tercer i quart lloc. En categoria femenina, la Sussana Baeza i la Xènia Cantoni, van acabar també quartes. Brasil C les va eliminar en semifinals i Brasil A les va relegar al quart lloc.

França, Alemanya, Portugal, Brasil i Catalunya van situar el Vendrell en l'epicentre, per dos dies, del futvòlei mundial. Espanya, després de la seva renúncia a participar, podria quedar fora d'un hipotètic intent d'ingrés a la Federació Internacional. Claudia Graner, responsable de relacions internacionals del màxim organisme d'aquest esport, va prendre molt bona nota del seu comportament que tot i així no va deslluir, ni molt menys, el torneig.

NOTÍCIES

PITCH & PUTT

El debut somniat

El combinat femení català de pitch & putt es va estrenar internacionalment amb una gran victòria per 9 a 0 contra una selecció europea, en el III Open Internacional celebrat a L'Ampolla. El combinat europeu, format per andorranes, suïsses i holandeses, va ser clarament superat per unes catalanes que van endur-se els nou punts, tant en la prova de fourballs com en la de match play. En competició individual, els resultats també van ser excel·lents: Marga Robledo, Pilar Montero, Abby Nachson i Sílvia Garangou van ocupar les quatre primeres posicions de la general.

KORFBAL

Barcelona, seu del Mundial

Barcelona acollirà el Mundial Sots-23 del 2012. Així ho va confirmar la IFK (International Korfbal Federation) el passat 15 de novembre a l'Assemblea General de Deinze (Bèlgica). La candidatura catalana competia amb la de Moscou i Nova Delhi. El Mundial Sots-23 tindrà lloc el mes d'octubre de l'any 2012 i prendrà el relleu al mundial del 2008 a Kaohsiung (Taiwan). D'altra banda, la FITA, (Federació Internacional Foot Tennis Association), està estudiant la possibilitat d'establir la seva seu amb caràcter permanent a Barcelona. Actualment es troba a Zagreb (Croàcia).

TENNIS TAULA

XXIII Ciutat de Barcelona

De la mateixa manera que ho va fer Pasqual Maragall (foto), la Plataforma ProSeleccions Esportives Catalanes també va donar suport al Torneig Internacional Ciutat de Barcelona, sent col·laboradora i patrocinadora d'un campionat que cada any aplega vuit dels millors palistes del món. L'acord de col·laboració amb la Federació Catalana de Tennis Taula (FCTT) es va fer present al Pavelló de la Salle amb pancartes i rètols de la Plataforma. D'altra banda, el guanyador d'aquesta edició va ser l'austríac Robert Gardos que es va imposar en una còmoda final, a l'alemany Dimitrij Ovtcharov (3-0).

FÍSIC-CULTURISME

Nova pluja de medalles

La Selecció Nacional Catalana de físic-culturisme va sumar quatre medalles en el Campionat del Món UIBBN, celebrat a Ciutat del Cap, Sud-Àfrica. Yasmína de Haro es va proclamar campiona del món en la disciplina Bodyform, i malgrat la seva joventut -només té disset anys-, ha aconseguit el tercer or en un mundial. En categoria masculina, Antonio Fuentes va ser subcampió en Màster 1 (més de 40 anys) en el seu debut en una competició internacional. Fèlix Barrachina, en categoria de menys de 85kg, i Josep Camats, en més de 85kg, van guanyar la plata.

REPORTATGE

IVAN TIBAU, 5 anys de Macau

El 23 d'octubre de 2004 Catalunya es va proclamar campiona del Mundial B d'hoquei patins disputat a Macau (Xina). Amb el passaport per disputar el Mundial A a Fresno (EEUU) a la butxaca, havíem fet història, però va aparèixer la maquinària espanyola: el Consejo Superior de Deportes i el mateix president del govern José Luís Rodríguez Zapatero. A l'Assemblea de Fresno el tràmit per confirmar-nos dins la internacional es va convertir en l'expulsió definitiva i sense ser al Mundial. La victòria al terreny esportiu, va acabar sent una derrota als despatxos. Ivan Tibau reflexa els 5 anys posteriors a Macau. Des d'aleshores es va fer càrrec de la capitania de la selecció i ningú millor que ell per explicar-nos els records, les pressions que es van rebre, i per què va renunciar a jugar amb Espanya.

RECORDS

Ivan Tibau s'emociona al recordar el Mundial B de Macau on Catalunya es va imposar per 6 a 0 a Anglaterra a la final: "guardo records molt positius. Vam ser uns privilegiats de poder obtenir el títol que ens donava dret a disputar el Mundial A. La gent va sortir al carrer a celebrar-ho, es va demostrar que Catalunya volia lluitar per títols, no es fàcil omplir una Plaça de Sant Jaume si nó ets el Barça".

PRESSIONS A FRESNO I ROMA

El Tribunal d'Arbitratge i de l'Esport (TAS) va acceptar el recurs de la Federació Catalana de Patinatge queixant-se de l'última assemblea de Fresno on se'ns havia fet fora de forma injusta. El 24 de novembre de 2005 es repeteix la votació a Roma, de nou, amb derrota, per 125 vots en contra i 43 a favor de l'admissió de Catalunya. "Veníem de Macau i sabíem que l'esport català havia fet història. Però també érem conscients que no seria fàcil mantenir-nos dins la internacional. El govern espanyol va utilitzar tota la seva maquinària per impedir que se'ns reconeguéssim. Els lligams internacionals espanyols són molt més forts que els de Catalunya. En esports minoritaris és més fàcil aconseguir el reconeixement. Ara, quan parlem d'hoquei patins, bàsquet o futbol, les pressions de l'estat són tals que no podem guanyar si nó som un estat independent".

RENÚNCIA A ESPANYA

"El 2003 vaig decidir que no aniria més amb Espanya, com el Miquel Masoliver o el porter Jaume Lloverola. Cal recordar que tots els

integrants de la selecció espanyola som catalans. Ho vaig fer per sentiment. Em van fer fora d'una concentració per haver dit que en igualtat de condicions aniria amb Catalunya. Aviso a qui es dediqui a l'hoquei patins: si algú es posiciona per Catalunya la carrera de l'hoquei se li ha acabat".

Actualment Ivan Tibau és regidor d'esports, obra pública, parcs i jardins i control pressupostari de l'Ajuntament de Lloret. Entrena el Lloret i viu en aquesta ciutat que espera que sigui una de les seues de la Copa Amèrica d'hoquei patins del 2010. És evident que 5 anys més tard continua defensant la causa, ara des d'un càrrec institucional.

CURSES DE MUNTANYA, Catalunya s'imposa en tots els cims

La Selecció Catalana de curses de muntanya s'ha proclamat campiona del món per equips per cinquè any consecutiu. El quart lloc a la Mount Kinabalu Climbatlon de Malàisia de Tòfol Castanyer, el sisè de Toti Bes, el dissetè de Just Sociats i la segona posició en categoria femenina de Mireia Miró, van ser decisius per a la victòria final, amb més de cent punts sobre l'equip privat Salomon-Santiverí. La jove Mireia Miró, a més, va acabar la general final en una excel·lent segona posició, només superada per la veterana italiana Emanuela Brizio. Tòfol Castanyer, per la seva banda, també va ser segon en homes, per darrere del gran dominador de la disciplina, Kilian Jornet, que, defensant el Salomon Santiverí, es va proclamar campió per tercer any consecutiu.

Jornet, una màquina

Jornet ha estat el gran protagonista de l'skyrunning mundial en les últimes setmanes. D'una banda, va assolir una nova fita en el seu

particular Kilian's Quest, el repte que, de la mà de la marca Salomon, l'està portant a batre rècords arreu del món. Fa uns mesos va pulveritzar el rècord de la travessa de l'illa de Còrsega, i aquesta tardor ha fet el mateix al llac Tahoe, als Estats Units. El ceretà va córrer els 266km que voregen el llac en 38 hores, set menys que l'anterior plusmarca, fins aleshores en mans del local Tim Twietmeyer. Prèviament, a l'agost, el campió del món s'havia imposat per segon any consecutiu en el mític Ultra Trail del Montblanc. L'any passat n'havia estat el guanyador sorpresa i aquest any va fer bons els pronòstics; totes les travesses el situaven com a favorit, i es va tornar a imposar amb autoritat. El mal temps, però, no li va permetre rebaixar el rècord de menys de 21 hores que havia establert el 2008 en aquesta duríssima prova alpina de 166 quilòmetres.

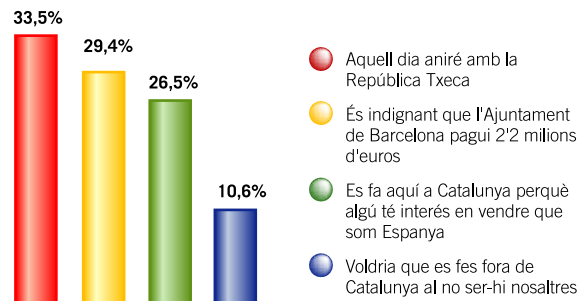
Kilian Jornet

Mireia Miró

L'ENQUESTA

Què et sembla la designació de Barcelona com a seu de la final de la Copa Davis?

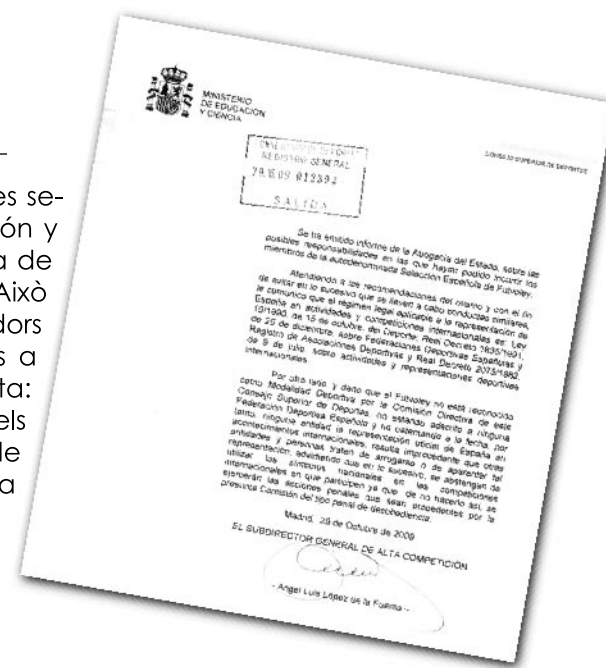
LA PREGUNTA D'AQUEST MES

Com t'agradaria que fos l'uniforme de la selecció catalana de futbol?

Dóna'ns la teva opinió a www.seleccions.cat

LA FOTO

La carta del Consejo Superior de Deportes segellada pel mateix Ministerio de Educación y Ciencia, va fer que l'Asociación Española de Soccervolley no es presentés al Vendrell. Això contrasta amb la confirmació dels jugadors espanyols, els quals s'havien compromès a anar-hi i posa de manifest una pregunta: qui barreja política i esport? Qui utilitza els mitjans polítics per evitar la promoció de l'esport català? La resposta sens dubte la tenen els dirigents esportius espanyols.

CONFIDENCIAL

El periodista Albert Om, es va quedar com a record el retolador que va segellar l'acord entre Johan Cruyff i la Federació Catalana de Futbol

Miquel Ferreres

